

**ZARZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI, GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA
ORAZ SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 16 grudnia 1974 r.

w sprawie znaków i sygnałów na drogach.

Na podstawie art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1961 r. Nr 53, poz. 295 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 105 ust. 2 i § 232 ust. 3 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1968 r. Nr 27, poz. 183, z 1972 r. Nr 55, poz. 382 i z 1974 r. Nr 23, poz. 140) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się szczegółowe przepisy w sprawie znaków i sygnałów oraz innych urządzeń ostrzegawczo-zabezpieczających na drogach publicznych. Przepisy te zawarte są w odrębnej „instrukcji o znakach i sygnałach na drogach”, zwanej dalej „instrukcją”, wydanej w formie książkowej przez Wydawnictwa Komunikacji i Łączności.

§ 2. 1. Oprócz drogowskazów i tablic: przed drogowskazami, kierunkowych i miejscowości oraz tablic i znaków szlaków drogowych, określonych w rozporządzeniu Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1968 r. Nr 27, poz. 183, z 1972 r. Nr 55, poz. 382 i z 1974 r. Nr 23, poz. 140) rysunkami III B-1, III B-2, III B-3, III C-1, III C-2 i III C-3, wprowadza się określone w instrukcji inne rodzaje tych znaków i tablic, w których kolor żółty zastępuje się zielonym, a kolor czarny — białym.

2. Oprócz drogowskazów określonych w powołanym w ust. 1 rozporządzeniu rysunkiem III B-2, wprowadza się określone w instrukcji drogowskazy z nazwami miejscowości bez oznaczenia odległości oraz drogowskazy w kształcie tablic prostokątnych z nazwami miejscowości umieszczonymi jedna pod drugą oraz strzałkami obok tych nazw.

wości bez oznaczenia odległości oraz drogowskazy w kształcie tablic prostokątnych z nazwami miejscowości umieszczonymi jedna pod drugą oraz strzałkami obok tych nazw.

§ 3. Ustala się następujące terminy wprowadzenia określonych w instrukcji znaków i sygnałów:

- 1) na drogach międzynarodowych oznakowanych literą E lub T oraz numerem drogi — do dnia 30 czerwca 1977 r.,
- 2) na drogach oznakowanych dwucyfrowymi numerami drogi — do dnia 30 czerwca 1979 r.,
- 3) na pozostałych drogach — do dnia 30 czerwca 1981 r.

§ 4. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1 marca 1960 r. w sprawie zatwierdzenia instrukcji o znakach i sygnałach drogowych (Monitor Polski Nr 48, poz. 227), z tym że do czasu wydania przepisów o znakowaniu jezdni zachowują moc przepisy rozdziału VIII tej instrukcji,
- 2) instrukcja Ministra Komunikacji z dnia 25 maja 1960 r. w sprawie szczegółowego sposobu ustawiania znaków i innych urządzeń ostrzegawczo-zabezpieczających na drogach przecinających granicę Państwa.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1975 r.

Minister Komunikacji: *M. Zajtryd*

Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska:
w z. *Z. Drozd*

Minister Spraw Wewnętrznych: *S. Kowalczyk*

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

z dnia 24 grudnia 1974 r.

w sprawie zasad obrotu butlami do gazów technicznych.

Na podstawie § 7 ust. 3 i § 11 uchwały nr 740 Prezydium Rządu z dnia 30 października 1954 r. w sprawie gospodarki butlami do gazów technicznych (Monitor Polski z 1954 r. Nr 109, poz. 1499 i z 1955 r. Nr 84, poz. 998) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy obrotu krajowego przenośnymi zbiornikami stalowymi do magazynowania gazów technicznych skroplonych, sprężonych lub rozpuszczonych pod ciśnieniem, których dystrybucją zajmują się jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Chemicznego.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa:

- 1) o butlach, należy przez to rozumieć zbiorniki, o których mowa w § 1,
- 2) o dostawcy, należy przez to rozumieć jednostkę, która dokonała dostawy gazu technicznego w butlach,
- 3) o odbiorcy, należy przez to rozumieć jednostkę, na którą wystawiona jest faktura na dokonaną dostawę,
- 4) o zakładzie produkcyjnym, należy przez to rozumieć jednostkę wytwarzającą gazy techniczne.

§ 3. Butle należy starannie zabezpieczać przed kradzieżą, ogniem i uszkodzeniami powodującymi wyłączenie ich z obrotu.

§ 4. 1. Każde wydanie do obrotu butli wymaga odpowiedniego udokumentowania.

2. W dokumentach obrotu butlami między dostawcą a odbiorcą dostawca specyfikuje rodzaj, pojemność, liczbę i obowiązujący termin oraz miejsce zwrotu butli, a nadto aktualny stan posiadania butli przez odbiorcę.

3. W razie obrotu butlami:

- 1) acetylenowymi i amoniakalnymi,
 - 2) stanowiącymi własność odbiorców,
 - 3) próżnymi, nie związanymi z dostawą gazów,
- należy w specyfikacji dodatkowo wykazywać numery butli.

II. Zasady obrotu butlami oraz terminy ich zwrotu.

§ 5. 1. Odbiorca zwraca dostawcy butle niezwłocznie po ich opróżnieniu, a najpóźniej w terminie ustalonym między stronami, w tej samej liczbie, rodzaju i pojemności, jakie pobrał, jeżeli dostawca nie zlecił zwrotu do innego miejsca albo nie wyraził zgody na czasowe używanie tych butli w obrocie z innymi dostawcami.

2. Nieprzestrzeganie przez odbiorcę obowiązku, o którym mowa w ust. 1, powoduje obciążenie go karą umowną za niezwrócenie butli w ustalonym terminie.

§ 6. 1. Dla poszczególnych grup odbiorców i rodzajów gazów technicznych ustala się ramowe terminy zwrotu butli zawarte w tabeli stanowiącej załącznik do zarządzenia.

2. Dostawca, potwierdzając zamówienie, określa dla każdego odbiorcy indywidualnie, w zależności od warunków organizacyjno-technicznych odbiorcy, dziennego zużycia gazu i posiadanych butli, termin zwrotu butli, który nie może przekraczać terminu przewidzianego w załączniku do zarządzenia. W razie niezgodnienia przez strony terminu krótszego, odbiorca może w ciągu 14 dni od dnia odmowy wystąpić z wnioskiem do komisji arbitrażowej o ustalenie tego terminu.

3. Dostawca może, na uzasadniony wniosek odbiorcy zgłoszony przed upływem terminu zwrotu butli (ust. 2), jednorazowo wyznaczyć dodatkowy termin zwrotu. W razie braku odpowiedzi w terminie 14 dni od daty wysłania wniosku odbiorcy, uważa się wniosek za przyjęty bez zastrzeżeń.

§ 7. 1. Przy obliczaniu terminu zwrotu butli nie wlicza się dnia, w którym nastąpiło potwierdzenie odbioru.

2. Za dzień zwrotu uważa się dzień faktycznego przyjęcia butli pustych przez dostawcę, a przy wysyłkach kolejowych lub publicznym transportem samochodowym dzień nadania przesyłki.

§ 8. 1. Dostawcy prowadzą w sposób ciągły ewidencję:

- 1) obrotu butlami oddzielnie dla poszczególnych tytułów przychodu i rozchodu butli oraz dla każdego ich rodzaju i pojemności,
- 2) butli znajdujących się na terenie ich zakładu.

2. Dostawcy, którzy prowadzą ewidencję obrotu butlami za pomocą elektronicznych maszyn cyfrowych, ewidencjonują obrót butlami według ustalonych zasad elektronicznej techniki obliczeniowej.

3. Odbiorcy prowadzą ewidencję obrotu butlami.

4. Jeżeli odbiorca butli nie wnieśli zastrzeżeń co do stanu butli wykazanego w dokumencie obrotu butlami między dostawcą a odbiorcą w ciągu 10 dni od otrzymania tego dokumentu, uważa się stan butli wykazany tym dokumentem za uzgodniony.

5. Ewidencja obrotu butlami służy do:

- 1) bieżącego rejestrowania obrotu butlami i ich stanu liczbowego u odbiorcy,
- 2) kontroli terminowego zwrotu butli,
- 3) obliczania kar umownych za niezwrócenie butli w ustalonym terminie,
- 4) rejestrowania realizacji dostaw,
- 5) uzgadniania stanów liczbowych butli z ewidencją majątkową na zasadach unormowanych odrębnymi przepisami.

§ 9. 1. Dostawcy prowadzą ewidencję obrotu butlami w sposób ciągły również wtedy, gdy ich odbiorcy są zaopatrywani przez dostawców zastępczych.

2. Dostawcy zastępczy, o których mowa w ust. 1, dostarczają gazy w butlach stałych dostawców odbiorcom wskazanym przez dostawców stałych.

3. Dostawcy zastępczy są obowiązani przysyłać stałym dostawcom kopię dowodów dostaw i dowodów zwrotu butli.

§ 10. Dostawcy i odbiorcy stosują w obrocie butlami i w ewidencji dostaw szczegółową instrukcję wydaną przez Zjednoczone Zakłady Gazów Technicznych „Pogaz”.

III. Kary umowne za niezwrócenie butli w terminie, za ich zagubienie lub zniszczenie.

§ 11. 1. Okresem obrachunkowym nie zwróconych butli jest miesiąc kalendarzowy.

2. Stawka kary umownej za zwrot jednej butli po ustalonym terminie wynosi:

1) do 5 dni	— 10 zł za każdy dzień zwłoki,
2) powyżej 5 dni	— 50 zł za każdy dzień zwłoki.

3. Stawka kary umownej za niezwrócenie butli w terminie przez przedsiębiorstwa handlu chemikaliami „Chemia” zostanie ustalona w odrębnym porozumieniu między dostawcami a Centralą Handlową Przemysłu Chemicznego „Chemia”.

§ 12. 1. Dostawca obciąża odbiorcę karami umownymi za zwrot butli po ustalonym terminie na podstawie danych wynikających z ewidencji obrotu butlami.

2. Zastrzeżenia co do zgodności wyliczeń objętych notą obciążeniową, jak również uzasadnione wnioski o odstąpienie od dochodzenia kar za zwrot butli po ustalonym terminie, odbiorca jest obowiązany przekazać dostawcy w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia otrzymania noty obciążeniowej.

3. W nocy obciążeniowej dostawca jest obowiązany podać okres obrachunkowy, za który obliczono kary, obowiązujący odbiorcę termin zwrotu butli, liczbę butli posiadanych przez odbiorcę w ostatnim dniu okresu obrachunkowego oraz sposób wyliczenia kary.

§ 13. 1. W razie zagubienia lub zniszczenia butli odbiorca jest obowiązany bezzwłocznie zawiadomić o tym dostawcę na piśmie. Za dzień zagubienia lub zniszczenia

butli uważa się dzień, w którym odbiorca zawiadomił dostawcę o zagubieniu lub zniszczeniu butli.

2. Za zniszczoną uważa się również butlę, którą odbiorca zwrócił z uszkodzeniami wyłączającymi ją z dalszego obrotu.

§ 14. 1. Za zagubione lub zniszczone butle odbiorca jest obowiązany uiścić dostawcy:

- 1) wartość cennikową butli przeznaczoną na uzupełnienie ich ubytku,
- 2) wartość cennikową butli tytułem kary umownej.

2. Odbiorca jest wolny od kary umownej, jeżeli udowodni, że zagubienie lub zniszczenie nie było spowodowane jego działaniem lub zaniechaniem.

3. Zapłata należności, o których mowa w ust. 1, nie pozbawia dostawcy prawa do żądania zwrotu butli odnalezionych. Jeżeli odbiorca zwróci butlę odnalezioną, należy mu się zwrot rzeczywistej wartości tej butli.

IV. Należności z tytułu stwierdzonych braków, zanieczyszczeń oraz uszkodzeń butli i ich osprzętu.

§ 15. Odbiorca jest obowiązany zwrócić butle puste, z kompletnym wyposażeniem, w stanie czystym i nie uszkodzone wraz z wymaganą pozostałością gazów, zgodnie z obowiązującymi normami.

§ 16. Koszty usunięcia braków i uszkodzeń butli, zwinionych przez odbiorcę, ponosi odbiorca; przepis § 14 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 17. 1. W razie zwrotu butli bez zaworu lub kołpaka lub też ze zniszczonym zaworem odbiorca jest obowiązany uiścić dostawcy:

- 1) wartość cennikową zaworu lub kołpaka oraz koszty usług, związane z naprawą butli,
- 2) trzykrotną wartość cennikową zaworu lub kołpaka tytułem kary umownej.

2. Za zniszczenie zaworu uważa się również jego zniekształcenie zewnętrzne lub zdekompletowanie.

§ 18. W razie zwrócenia przez odbiorcę butli tlenowej w stanie zatłuszczonej odbiorca jest obowiązany uiścić dostawcy karę umowną w wysokości jednokrotnej wartości cennikowej butli.

§ 19. W razie zwrócenia przez odbiorcę butli pustych, bez wymaganej pozostałości gazów, odbiorca jest obowiązany uiścić dostawcy tytułem kary umownej kwotę 30 zł od każdej butli oraz zwrócić koszty odpowietrzenia butli.

V. Przepisy końcowe.

§ 20. Przepisy zarządzenia dotyczące terminów zwrotu butli oraz kar umownych, z wyjątkiem § 18 i 19, nie mają zastosowania w razie dostawy gazu w butlach stanowiących własność odbiorcy.

§ 21. Dostawcy i odbiorcy mogą w drodze wzajemnych uzgodnień stosować inne zasady obrotu butlami do gazów technicznych, niż ustalono w zarządzeniu, pod warunkiem uzyskania zgody dyrektora naczelnego Zjednoczonych Zakładów Gazów Technicznych „Polgaz” i nie pogorszenia istniejących w danym rejonie wyników całokształtu gospodarki butlami.

§ 22. Dostawca może zaniechać dochodzenia w całości lub w części kar umownych, jeżeli ich wysokość nie przekracza 100.000 zł w chwili dochodzenia; jeżeli wysokość ta przekracza 100.000 zł, zaniechanie dochodzenia kar umownych jest dopuszczalne za zgodą organu nadrzędnego.

§ 23. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 22 października 1956 r. w sprawie zasad obrotu butlami do gazów technicznych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 93, poz. 1041 i z 1958 r. Nr 79, poz. 454),
- 2) zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 18 października 1958 r. w sprawie prowadzenia ewidencji butli do gazów technicznych przez zakłady produkujące gazy techniczne i wojewódzkie hurtownie wyrobów przemysłu chemicznego (Monitor Polski z 1958 r. Nr 79, poz. 455 i z 1959 r. Nr 61, poz. 308).

§ 24. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Minister Przemysłu Chemicznego: M. Wirowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 24 grudnia 1974 r. (poz. 265).

TABELA TERMINÓW ZWROTU BUTLI DO GAZÓW TECHNICZNYCH

Lp.	Wyszczególnienie	Maksymalny termin zwrotu w dniach
1	Tlen i acetylen	
	a) dla odbiorców nabywających te gazy do dalszej odprzedaży — zgodnie z posiadanymi uprawnieniami	do 30
	b) dla odbiorców zaopatrujących podległe zakłady, oddziały lub stanowiska pracy znajdujące się na terenie kilku powiatów	do 25
	c) dla odbiorców stałych pobierających nieznaczne ilości gazów, nie więcej niż 1.000 m ³ tlenu lub 500 kg acetylenu kwartalnie	do 20

Lp.	Wyszczególnienie	Maksymalny termin zwrotu w dniach
	d) dla zakładów leczniczych, laboratoriów, jednostek wojskowych, jednostek szkoleniowo-oświatowych oraz jednostek zaopatrujących statki morskie i pociągi ratunkowe	do 60
	e) dla państwowych gospodarstw rolnych	do 30
	f) dla pozostałych odbiorców:	
	— zaopatrywanych przy pomocy taboru samochodowego	do 15
	— zaopatrywanych wysyłkami kolejowymi	do 20
2	Argon, azot, powietrze sprężone i wodór	
	a) dla odbiorców pobierających nieznaczne ilości tych gazów, nie więcej niż 500 m ³ kwartalnie	do 40
	b) dla pozostałych odbiorców	do 25
3	Dwutlenek węgla	
	a) dla odbiorców nabywających dwutlenek węgla do dalszej odprzedaży w okresie:	
	od 1 kwietnia do 30 września	do 40
	od 1 października do 31 marca	do 60
	b) dla przedsiębiorstw gastronomicznych i jednostek handlu detalicznego w okresie:	
	od 1 maja do 30 września	do 35
	od 1 października do 30 kwietnia	do 45
	c) dla zakładów służby zdrowia, laboratoriów w ciągu całego roku	do 75
	d) dla innych odbiorców w ciągu całego roku	do 30
4	Freon	
	— w opakowaniach krajowych	do 30
	— w opakowaniach pochodzących z importu	do 60
5	Chlorek metylu	do 30
6	Dwutlenek siarki	do 30
7	Amoniak skroplony, chlorek ciekły, gaz pędny	do 60
8	Podtlenek azotu	do 70
9	Inne gazy	do 75
10	Gazy wymienione w pkt 1—9 dla instytutów naukowo-badawczych i zakładów naukowych do celów naukowo-badawczych	do 90

266

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 17 grudnia 1974 r.

w sprawie obrotu zbożem, głównymi przetworami zbożowymi oraz rzepakiem i rzepikiem.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekrety z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 1 zarządzenia nr 98 Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 października 1974 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu uprawnień do wydawania przepisów o obrocie zbożem, głównymi przetworami zbożowymi oraz rzepakiem i rzepikiem (Monitor Polski Nr 36, poz. 210) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) „zbożu” — należy przez to rozumieć: żyto, pszenicę, jęczmień, owies, mieszanki zbożowe, kukurydzę, grykę i proso;
- 2) „głównych przetworach zbożowych” — należy przez to rozumieć: mąki, kasze i płatki uzyskane ze zboża;
- 3) „obrocie” — należy przez to rozumieć skup i sprzedaż.

§ 2. 1. Obrót zbożem, rzepakiem i rzepikiem prowadzony jest na zasadzie wyłączności przez przedsiębiorstwa Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ”.

2. Skup może być prowadzony także za pośrednictwem spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy obrotu dokonywanego:

- 1) przez państwowe przedsiębiorstwa gospodarki rolnej i państwowe gospodarstwa rolne podległe Ministrowi Rolnictwa lub przez niego nadzorowane, jeżeli obrót ma na celu zaspokojenie własnych potrzeb,
- 2) na podstawie przepisów o rozwoju kooperacji w rolnictwie.

§ 3. Sprzedaż głównych przetworów zbożowych na zaopatrzenie hurtu spożywczego oraz innych odbiorców pozarynkowych prowadzą przedsiębiorstwa Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ”, natomiast sprzedaż hur-